



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3135/2025
04.12.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Ангелина Обрадовић, адвокат из ..., против тужене Предшколске установе „Бошко Буха“ Београд, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1032/25 од 07.05.2025. године, у седници одржаној 04.12.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1032/25 од 07.05.2025. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1543/21 од 23.09.2024. године, ставовима првим и другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се пониште решења тужене бр. ... од 19.02.2021. године и бр. ... од 02.02.2021. године. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Гж1 1032/25 од 07.05.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану одлуку, применом члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 87/18), па је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом нема пропуста у примени

одредаба ЗПП, при чему другостепена пресуда садржи оцену жалбених навода који су од одлучног значаја. Ревизијско указивање на битну повреду парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП није релевантно, зато што та повреда не представља дозвољен ревизијски разлог у смислу члана 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилца је засновала радни однос код тужене на основу уговора о раду на одређено време, на радном месту „стручни сарадник – логопед“ до повратка одсутне запослене. Након тога закључила је уговор о раду бр. .. од 26.08.2019. године, на радном месту „дефектолог – васпитач“ и уговор о раду бр. .. од 26.08.2019. године на одређено време од 01.09.2020. године (до добијања сагласности Комисије за давање сагласности за ново запошљавање и додатно радно ангажовање код корисника јавних средстава и коначности одлуке по конкурс за пријем у радни однос, на неодређено време), где је била запослена и у време објављивања конкурса. Тужилца је радила као „дефектолог – васпитач“ у развојној групи до 28.01.2021. године, када је отворила трудничко боловање.

Тужена је 16.12.2020. године у листу „Политика“ објавила конкурс за пријем у радни однос 2 дефектолога – васпитача (са условима које кандидати треба да испуне ближе наведеним у нижестепеним пресудама), на који се тужилца пријавила. Решењем тужене од 02.02.2021. године (за пријем у радни однос по наведеном огласу) изабрани су кандидати ББ и ВВ, а комисија је утврдила, између осталог, да је молба тужилце неодговарајућа (неодговарајућа диплома логопеда), због чега тужилцина молба није узета у разматрање. Решењем тужене од 19.02.2021. године одбијена је жалба тужилце изјављена на решење од 02.02.2021. године.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су одбили тужбени захтев, у смислу одредбе чланова 135. став 6, 139. став 1. тачка 1 и 140. став 1. Закона о основама система образовања и васпитања и одредбе чланова 39. став 1. тачка 6 и 40. Закона о предшколском васпитању и образовању, налазећи да је тужена у свему правилно спровела конкурс и испоштовала законску процедуру, закључивши да је тужена у складу са потребама процеса и организације рада правилно спровела процедуру објављивања и расписивања конкурса за пријем у радни однос 2 дефектолога – васпитача, да је тужилцина пријава на конкурс оцењена као неодговарајућа, због неодговарајуће дипломе логопеда, због чега није узета у разматрање, након чега је побиијаним решењем од 02.02.2021. године одлучено о примљеним кандидатима. Оценили су да је без утицаја на другачију одлуку чињеница да је тужилца након завршених студија на Факултету за специјалну едукацију и рехабилитацију на коме је стекла стручни назив дипломирани дефектолог – логопед, и након тога похађала кратак програм студија стручног оспособљавања за специјалне педагоге и логопед, запослене у настави у школама за образовања ученика са сметњама у развоју у 2019. години, будући да тужилца није имала адекватну диплому за радно место дефектолога – васпитача за које је расписан конкурс. Додатна аргументација је да то што је тужилца обављала послове дефектолога васпитача не значи аутоматски да испуњава услове по питању стручне спреме неопходне за обављање послова радног места дефектолога васпитача, имајући у виду да је тужилца дипломирани дефектолог – логопед.

По оцени Врховног суда одлука другостепеног суда је заснована на правилној примени материјалног права.

Одредбом члана 135. Закона о основама система образовања и васпитања („Службени гласник РС“ бр. 88/2017... 19/2025), прописано је да васпитно-образовни рад у предшколској установи остварује васпитач, у складу са посебним законом (став 1), да стручне послове на унапређивању васпитно-образовног рада у предшколској установи обављају педагог и психолог и други стручни сарадници, у складу са посебним законом (став 6).

Одредбом члана 37. Закона о предшколском васпитању и образовању („Службени гласник РС“, бр. 18/2010... 129/2021), прописано је да васпитно-образовни рад остварују васпитачи и то: васпитач, медицинска сестра-васпитач и дефектолог-васпитач, чланом 38. став 3. истог закона прописано је да је задатак дефектолога васпитача да својим компетенцијама осигура постизање циљева и принципа предшколског васпитања и образовања, у складу са ИОП-ом и програмом васпитно-образовног рада, чланом 39. став 1. тачка 6. истог закона да послове васпитача може да обавља лице које испуњава услове прописане Законом и има одговарајуће образовање, и то: са децом са сметњама у развоју у развојној групи - лице са одговарајућим високим образовањем на студијама другог степена (дипломске академске студије - мастер и специјалистичке академске студије) и лице са одговарајућим високим образовањем на основним студијама у трајању од најмање четири године - дефектолог - васпитач, у складу са Законом.

Одредбом члана 40. истог закона прописано је да стручне послове којима се унапређује васпитно-образовни рад обављају стручни сарадници (став 1), да стручни сарадници јесу: педагог, психолог, педагог за ликовно, музичко и физичко васпитање и логопед (став 2). Одредбом члана 41. тог закона прописано је да задаци стручног сарадника су да својим компетенцијама осигура уважавање принципа и циљева предшколског васпитања и образовања; да саветодавним радом и другим облицима рада доприноси унапређивању васпитно-образовног рада; пружа стручну подршку деци, родитељима, односно њиховим законским заступницима, васпитачима, директору по питањима од значаја за васпитање и образовање; остварује сарадњу са родитељима, односно другим законским заступницима, другим запосленима у установи, као и са представницима надлежних институција и различитих организација заступајући интерес деце и делатности у целини.

Сагласно наведеном, васпитач је лице које има одговарајуће образовање за васпитача и непосредно ради са децом у васпитној групи, док је логопед стручни сарадник који пружа подршку деци, родитељима, односно њиховим законским заступницима, васпитачима, директору по питањима од значаја за васпитање и образовање и остварује сарадњу са наведеним лицима, као и са представницима надлежних институција и различитих организација заступајући интерес деце и делатности у целини (односно обавља специјалистичке, саветодавне и терапијске послове), али не води васпитну групу нити остварује целодневни васпитно-образовни рад. Дакле, васпитачко-образовни рад може да обавља само лице које има одговарајуће образовање за васпитача и испуњава услове у погледу степена и врсте стручне спреме, програма студија. У конкретном случају тужена је

16.12.2020. године у листу „Политика“ објавила конкурс за пријем у радни однос 2 дефектолога – васпитача, на који се тужила пријавила, да су решењем тужене од 02.02.2021. године изабрани су кандидати ББ и ВВ, као и да је комисија утврдила, да је молба тужиле неодговарајућа (неодговарајућа диплома логопеда), због чега њена молба није узета у разматрање, као и да је решењем од 19.02.2021. године одбијена је жалба тужиле изјављена на решење од 02.02.2021. године. Имајући у виду наведено, по оцени Врховног суда, правилан је закључак нижестепених судова да је тужена у свему правилно спровела конкурс и испоштовала законску процедуру, будући да је тужена у складу са потребама процеса и организације рада правилно спровела процедуру објављивања и расписивања конкурса за пријем у радни однос 2 дефектолога – васпитача, да је тужилина пријава на конкурс оцењена као неодговарајућа, због неодговарајуће дипломе логопеда, због чега није узета у разматрање. По оцени Врховног суда, чињеница да је тужила као логопед стекла диплому из области дефектологије не значи да поседује законом прописане компетенције за обављање послова васпитача, будући да није оспособљена за вођење васпитне групе, нити реализацију целодневног васпитно-образовног рада, као ни реализацију целокупног васпитно-образовног програма, због чега не испуњава услове за радно место дефектолог-васпитач. Наиме, радно место дефектолог-васпитач представља васпитачко радно место, док чињеница да је логопед по основној струци дефектолог не значи аутоматски да може обављати послове васпитача, будући да лице са дипломом дефектолог – логопед не испуњава услове за заснивање радног односа на радном месту „дефектолог-васпитач“ у предшколској установи. Стога је другостепени суд правилно применио материјално право када је закључио да тужила није имала адекватну диплому за радно место дефектолога – васпитача за које је расписан конкурс, као и да чињеница да је тужила обављала послове дефектолога - васпитача (у периоду од 26.08.2019. године до 28.01.2021. године) не значи аутоматски да испуњава услове по питању стручне спреме неопходне за обављање послова радног места дефектолога васпитача. Како тужила није испуњавала формалне услове прописане одредбом члана 39. став 1. тачка 6 Закона о предшколском васпитању и образовању, по оцени Врховног суда правилан је закључак нижестепених судова да је тужена у свему правилно спровела конкурс и испоштовала законску процедуру, као и да је правилно тужилина пријава на конкурс оцењена као неодговарајућа, због неодговарајуће дипломе, будући да је тужила дипломирани дефектолог – логопед, а не дефектолог – васпитач, због чега није узета у разматрање. Стога су неосновани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

На основу изнетог, применом члана 414. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић